

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Asociațiune

literatura română și

2 ex. (Of.)

Abonamentul :

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 120 Lei — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marția și Vineria.

Corespondențele

să se adreseze Redacției Telegraful Român Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză.
Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor :

un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, Str. Mitropoliei Nr. 45.

Nr. 3930 Pres. 1933.

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu Arhiepiscop al Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu și Mitropolit al Românilor ortodocși din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramurăs

Iubitului cler și popor: Har și milă dela Dumnezeu-Tatăl și dela Domnul nostru Isus Hristos

Pe temeiul articolelor 132 și 134 din Statutul pentru organizarea bisericii ortodoxe române, prin aceasta convocăm și declarăm convocată **Adunarea eparhială** a Arhiepiscopiei noastre, în sesiune ordinară, pe ziua de **Duminică 18 Iunie a. c. ora 9 dimineăta**, în biserica Catedrală din Sibiu, când se va oficia sf. liturghie și Invocarea Duhului sfânt, după care va avea loc deschiderea Adunării în localul designat spre acest scop.

Dat în Sibiu, la 27 Mai 1933.

[ss] **Nicolae,**
Arhiepiscop și Mitropolit.

Gastea Domnului în al doilea congres

Societatea religioasă „Oastea Domnului”, sub patronajul și conducerea I. P. Sale Mitropolitului Nicolae al Ardealului, organizează mari serbări în praznicul Cincizecimii din acest an, din prilejul celui de al doilea congres al său, ce se va ține în orașul de reședință al mitropoliei.

Cu duhovnicească dragoste sânt invitați ostașii Domnului, din toată țara, frați și surori, să participe în număr cât mai mare la aceste serbări de profundă învioreare sufletească.

Dacă întâia adunare a ostașilor, dela Rusaliile anului trecut, a avut clipe de măreție și s'a întipărit neuitată în sufletele celorce au luat parte la dansa, adunarea fraților și surorilor, în zilele Pogorării Duhului Sfânt din acest an, nu trebuie să rămâie cu nimic îndărătul celei dintâi; ear zidurile bătrânești ale Sibiului să răsune și de astă dată de cântările noastre pline de pietate și de lauda smeriților ostași înălțați spre Domnul.

Este datorie sfântă pentru frați de a se întruni în acest al doilea congres al „Oștii Domnului” la praznicul Rusaliilor.

Cucernicii preoți vor sta, ca totdeauna, în fruntea grupărilor, sfătuind și pe alți buni credincioși spre a lua parte la serbările mari religioase, ocrotite și conduse cu înțeleaptă râvnă de Înaltul nostru Ierarh.

Dumnezeu să binecuvinteze congresul Oștii Domnului!

Sărbătoarea Bisericii

Se împlinesc 1900 ani dela întemeierea bisericii. Ziua Pogorării Duhului sfânt este prima zi de propovăduire a Evangheliei, prima zi a predicii și a convertirilor, și prima zi a celei dintâi comunități creștine: Ierusalimul.

Nici o societate omenească nu poate să înscrie la activul ei un trecut atât de glorios. Câte societăți, câte popoare și câte lucrări omenești nu s'au răsturnat și nu au putrezit în acest interval de viață a bisericii!

Numai omenește să vorbim. Dar un așezământ care durează ~~ana-mie-nouă-sute~~ de ani fără întrerupere, fără odihnă și fără îmbătrânire, un așezământ generator de energie sufletească și de suport neclintit al vieții religioase, morale și culturale, individuale și sociale, nu reprezintă în el nimic din ceea ce este trecător, pământesc și omenesc. Sufletul ei, ca și al omului, vine dela Dumnezeu, duce la El și merge spre El.

Biserica, afară de rolul ei religios și moral, de mântuire și sfintire prin Taine a membrilor ei, a dat semnul celui mai mare binefăcător al omenirii. Nu e nici o mirare că popoarele creștine sânt cele mai evolute în știință și cultură, căci Biserica a fost totdeauna primul și cel mai puternic factor al progresului.

Biserica a dat primul imbold și primul exemplu de **azistență socială și sanitară**. În era creștină nu se cunosc așezămintele spitalicești și filantropice care să nu-și fi avut ființa și originea în duhul și sub aripile bisericii.

Biserica a fecundat cultura. Nu există astăzi popor creștin, care să nu-și fi început **literatura** prin scrierea sfântă a Bibliei sau a celorlalte cărți sfinte, păstrate în depozitul sacru al Bisericii și împărțită ca pâinea cea de toate zilele fiilor ei spre lumină și mângâiere.

La fel și **artele**, în era creștină au fost un produs al geniului bisericii.

Astăzi omenirea are un aparat foarte bogat și complicat de școale și, probabil, în viitor dezvoltarea lui va fi și mai mare. Nici nu ne mai putem închipui cultură și civilizație fără mijlocirea școlii. Dar câți știu și recunosc că **cea dintâi școală a deschis-o biserica** și cei dintâi dascăli au fost slujitorii bisericii. Biserica a făcut din școală fiica sa, de care totdeauna a fost mândră. Că laicismul și-a însușit școala, — e altceva. Judecata dreaptă însă păstrează tot respectul și mulțumirea față de înțelepciunea înțelepților, în speță biserică. Biserica a fost precursorul și protectorul școlii și al cărții, fără de cari e imposibilă și moartă orice cultură și civilizație. Aceasta este una din perlele ce alcătuiesc cununa de victorie și glorie a bisericii, pe care nime n'a avut-o și nime nu i-o mai poate răpi.

Să mai amintim noua mentalitate pe care a creat-o creștinismul cu privire la **viața familială și socială**, îndeosebi cu privire la femei, copii și sclavi, — și contrastul ei cu lumea antică, și avem destule și justificate motive să concludem la o concepție logică și dreaptă despre biserică și misiunea ei unică, necesară și infalibilă în orientarea destinului omului în lume.

Eată deci câteva considerații generale asupra rolului și a roadelor bisericii, pe care le subliniem cu prilejul comemorării celor 1900 ani dela întemeierea ei. Ele ne dau dreptul să constatăm încă odată, ceea ce ierarhia și tradiția ei a susținut totdeauna: **Biserica nu este creație omenească.**

Biserica este așezământ divin, care întrupează veșnica tinerețe a Duhului. Biserica are puterea tainică a neîncetatei întineriri, ca și natura, și păstrează în sine forța de a fi mereu în expansiune și etern biruitoare.

Prin ființa, firea și destinația sa, biserica este luptătoare și triumfătoare.

Pentru preotul de astăzi, prins în lanțul succesiunii harului

preoției apostolice, împlinirea celor 1900 ani de luptă și biruință a bisericii trebuie să fie o mângâiere, un izvor de fecundă înviore a credinței și a elanului duhovnicesc.

Să te știi legat prin punerea mânilor de firul preoției apostolice, și să te simți încadrat într-o tradiție de aproape două milenii,

este într-adevăr o rară și covârșitoare fericire...

Să cânte deci slugile lui Dumnezeu... Să cânte de bucurie. Să cânte toți cei cu inima bună. Toată suflarea să laude pe Domnul. Căci mari și minunate sânt lucrurile lui Dumnezeu!

Pr. Il. V. Felea.

In slujba păcii

Marele meeting antirevizionist dela Sibiu

Adunarea națională, întrunită la chemarea Înaltului nostru prelat dela Sibiu și a comitetului de organizare, a fost o puternică manifestație națională a populației din județul Sibiului.

În grai înțelept, hotărât și cumpătat, cum șade bine românului cu frica lui Dumnezeu, s'a desfășurat întreg mersul acestei întruniri de intelectuali și țărâime, venită în număr de oca 20.000 de suflete în frunte cu preoțimea în exemplară ordine.

Un lung cortaj de bărbați și femei, tineri și bătrâni, conduși de preoți, de învățători și de notari, societăți cu steagurile și fanfarele lor, purtând placarde cu inscripții tâlmăcitoare, au defilat voioși și senini pe lângă toată ploaia și vitregimea vremii. Șirurile strânse și disciplinate, călăreții falnici și întreaga mulțime s'au postat în Piața Regele Ferdinand și în străzile vecine.

La ora 11 $\frac{1}{2}$ I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului, înconjurat de cler și de alți fruntași sibiieni, urcă tribuna și, în ovațiile publicului, rostește următoarea cuvântare:

Vă mulțumesc din tot sufletul, că ați dat ascultare chemării noastre și ați venit în număr atât de covârșitor să mulțumim, împreună, bunului Dumnezeu pentru strălucita izbândă cu care a încununat silințele și jertfele înaintașilor noștri, să ne oțelim sufletele pentru marile lupte și jertfe ce ne mai așteaptă pe noi — și să trimitem un hotărât cuvânt de protest celor cu viclenie și ură vor să tulbure din nou pacea lumii și să surpe noua așezare a statelor, așezare dreaptă, pecetluită și prin tratatele de pace — și să despartă din nou ceea ce a împreunat Dumnezeu: pe fiii neamului nostru.

Prin glasul meu vorbește conștiința — provocată — a neamului românesc, conștiința trează, hotărâtă, eroică, a Voastră cari sunteți aici și a celor de acasă; a celor dela sate și a celor dela orașe; a celor de azi, a celor de ieri și a celor de mâine: conștiința românismului de pretutindeni și de totdeauna. Fiindcă'n clipa aceasta măreață sunt de față cu sufletul lor și moșii și strămoșii noștri, cari s'au săvârșit cu viziunea profetică a idealului care

— înfăptuit — ne luminează și ne încălzește pe noi.

Am venit, iubii mei, să facem o românească și creștinească mărturisire de credință, care să ne călăuzească pe noi și pe urmașii noștri în viață. Și — dacă se poate — și pe vrășmașii noștri. Mărturisirile de credință, în chip sărbătoresc, se fac rar. Dar când se fac, se fac sincer și eroic. Așa ne-o facem și noi pe a noastră, în fața lui Dumnezeu și a oamenilor.

Suntem un popor pacinic și iubitor de dreptate. Așa ne-a plămădit sufletul credința creștinească întru care ne-am născut. Istoria noastră glorioasă nu este țesută din rășboaie de cuceriri nedrepte. Noi nu ne-am răsturnat sufletul național cu păcatul robirii altor neamuri. În schimb am suferit atâta în decursul veacurilor, cât toate celealalte neamuri împreună. Pentru propria noastră libertate și pentru a altora deopotrivă.

Noi nu stăpânim nici astăzi, după biruința idealului nostru milenar, decât pământul românesc frământat cu sudoare și sânge de Român. Și nu vrem să trăim nici în viitor din sudoarea, din suferința și jertfa altor nații. Dar tocmai fiindcă suntem între hotarele noastre etnice și istorice cari ni se cuvin, tocmai pentru că biruința noastră este biruința dreptății lui Dumnezeu făcută pe seama unui neam ce-a suferit și s'a jertfit pentru libertatea și dreptatea noroadelor — această biruință a dreptății rămâne în veac și nu se va clăti, dar dușmanii ei se vor risipi ca pulberea.

Știm: Vecinii noștri dela Apus își trâmăbiță în largul lumii dreptul istoric asupra Ardealului pe care l-au stăpânit o mie de ani. Dar nu-și dau seamă că tocmai această stăpânire se întoarce împotriva lor ca cea mai gravă osândă: fiindcă ea a însemnat huzur și voe bună pentru o ceată de grofi, iar pentru marea mulțime a neamurilor nemaghiare, și în special pentru noi Români, a însemnat robie și întuneric, obidă și suferință și moarte.

Dacă ei nu vor să-și uite stăpânirea de o mie de ani — cu atât mai puțin ne vom uita noi vre-odată dreptul nostru care e de două mii de ani, asupra Ardealului românesc pe care îl vom ști păstra cu orice jertfe, conștienți că 'n felul acesta plinim porunca lui Dumnezeu și a strămoșilor noștri. Din moștenirea noastră care ni se cuvine pe bună și sfântă dreptate întreagă, nu vom ceda nimănui nici o palmă de pământ! Statul nostru — între hotarele lui de astăzi una cu trupul neamului nostru — se sprijinește pe conștiința trează și neînduplecată a întregului nostru popor. Și nu există în lumea întreagă atâtea arme, ca să fie în stare să destrame ori să biruiască această conștiință!

Iar dacă-i vorba de vre-o revizuire în interesul păcii și al dreptății neamurilor, ar fi cuminte ca vecinii noștri să-și revizuiască propria lor conștiință și să se căiască de toate păcatele cu care s'au împovărat prin robirea milenară a națiilor din cuprinsul fostei Ungarii. Noi? Om fi având — oameni cum suntem — alte scăderi. Dar nu ne simțim conștiința încărcată cu povara împilării neamurilor sau a stăpânirii pământului altuia! Din această conștiință curată izvoarește puternicul, nestăpânitul nostru protest împotriva celor ce se încumetă să revizuiască dreptatea lui Dumnezeu pentru a o înlocui cu nedreptatea oamenilor. Această conștiință a fost și este țaria noastră.

Ea ne împreună și astăzi, făcând din noi un zid de care se vor sfărâma neputincioase toate loviriile vrășmașilor noștri, oricât de viclene ar fi ele.

O spun aceasta în numele sfintei Biserici ortodoxe pe care o păstoresc în laturea ei ardelenască, și — spre nemărginita mea bucurie — și în numele Bisericii fraților noștri uniți: *ca să știe toată lumea că noi «ne iubim unii pe alții», «într'un gând mărturisind» la toate răscrucile istoriei noastre naționale!* O spun aceasta în numele sfântului așezământ care și-a împletit totdeauna silințele și jertfele sale nemăsurate, cu silințele și jertfele neamului și care va povățui acest neam și în viitor, pe drumul marilor lui biruințe.

O spun aceasta în numele școlii, ai cărei dascăli înțelepți — alături de preoți — au zidit conștiința generațiilor trecute, pregătindu-le pentru marile praznic al învierii neamului, și cari vor pregăti și în țări generațiile viitoare pentru luptele ce ne mai așteaptă.

O spun aceasta în numele tuturor partidelor politice, cari când e vorba de marile inte-

rese ale neamului nu cunosc decât cuvântul de ordine: „Pe-al nostru steag e scris unire!“ Ele mi-au dat încredințarea, pe care să Vi-o comunic, că în lupta de apărare a drepturilor sfinte ale țării se contopesc toate în aceeași caldă simțire românească.

O spun aceasta în numele ziarului „Universul“ și a directorului său, care a dat semnalul de alarmă antirevizionistă și — întovărașit de întreaga presă românească — a chemat și cheamă pe fiii neamului la o frățască solidarizare pentru apărarea pământului și a libertății naționale.

Și — o spun aceasta în numele tuturor fraților noștri cari cred românește.

Din mijlocul adunării noastre trimitem caldul nostru salut de prietenie aliaților noștri: națiunii ceho-slovace, națiunii sârbo-croato-slavone, și națiunii polone, cu cari ne găsim astăzi într'un gând și în caz de nevoie umăr la umăr, în lupta de apărare a păcii și a drepturilor noastre.

Insuflețiți de profundă iubire trimitem înțeleptului nostru Suveran și marelui Căpitan al scumpei noastre oștiri, cuvântul nestămutatului nostru devotament către Tron și Țară, pe cari le prețuim mai presus de viețile noastre.

Cu credință în Dumnezeu și încrezător în puterile neamului românesc, încheiu zicând:

„Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și Vă plecați!“

Dr. Gh. Preda, vicepreședintele Asociațiunii culturale, desvoltă în cuvinte grăitoare o iconă fidelă a trecutului acestei țări, de o parte cu năzuințele și manifestațiile înaintașilor noștri pentru o cultură proprie și libertate, de altă parte cu prigonirile, întemnițările și chinurile ce răspundeau acestor năzuințe atât de îndreptățite. Jertfele aduse pentru izbândirea luminii și dreptății, au fost cu mult prea grele, ca să mai putem renunța la ceea ce am dobândit odată: **hotarele firești ale țării noastre rămân**, vremile de aspirare și robie nu se readuc.

Dna Eugenia Tordășianu a vorbit ca reprezentantă a femeilor române, protestând cu tărie sufletească împotriva uneltirilor revizioniste.

Mai vorbește dl Dr. H. Gutt, în numele populațiunii săsești din județ, declarând că sașii sânt pătrunși de ferma dorință ca țara românească să se desvolte organic și în continuitate, ca să-și împlinească misiunea de a fi stâlp al culturii și progresului în sudostul Europei.

Intr'o avântată cuvântare dl Dr. Stoichița, prim medic județean, a dat expresie drepturilor poporului românesc la libertate.

Au mai vorbit frumos dl Tiu în numele voluntarilor și dl P. R. Popescu în numele celor întemnițați sub stăpânirea ungurească.

Domnul Dr. N. Comșa făcând o caldă introducere, citește textul moșiei și al telegramelor ce urmează să se trimită: M. Sale Re-

gelui, dlui ministru Titulescu, secretariatului Societății Națiunilor, legațiunilor cehoslovace, iugoslave, polone.

Moțiunea votată este următoarea:

Cetățenii județului Sibiu, întruniți în ziua de 28 Mai 1933 într'un număr covârșitor de mare în Piața Regele Ferdinand din Sibiu, ascultând cuvântul luminat al fruntașilor vieții noastre publice din toate păturile sociale, în frunte cu I. P. Sf. Mitropolit Dr. Nicolae Bălan, protestează cu ultima energie împotriva propagandei revizioniste ce-o fac dușmanii noștri de veacuri și împotriva uneltirilor ce le țes aceștia pentru schimbarea granițelor țării noastre lărgite pe urma unor jertfe nemăsurate și consfințite și prin tratatul de pace din 1919.

Conștienți de dreptul inalienabil de a stăpâni pământul

din hotarele actualului Regat al României și solidari cu toată suflarea românească de pe acest pământ — și într'un glas cu aliații lor din vremi de grea cumpănă — ei declară, că sunt gata să aducă orice jertfe pentru pace și pentru dreptatea neamurilor.

Trăiască Majestatea Sa Carol al II-lea, Regele României întregite pe veci!

Trăiască Țările aliate!

În urmă, I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, încheind adunarea rostește jurământul în fața cerului, că vom apăra, cu supremul sacrificiu, pământul străbun și libertatea întregului neam. Zeci de mii de români au ridicat mâna pentru jurământ. A fost într'adevăr înălțătoare clipa acestui jurământ, după care mulțimea a cântat versul profetului deșteptării noastre: **Murim mai bine 'n luptă...**

Al doilea răspuns pentru „Unirea”

Reflecțiile pe care le-a făcut Preotul Octavian Popa catehet unit la liceul din Făgăraș — în Nrii 16—17 din Unirea — pe marginea articolului meu «Reformatori falși în biserica unită», mă obligă să dau acest al-doilea răspuns pentru a-l lămurii cu privire la punctul de vedere ortodox față de problema celibatului, a primatului lui Petru, a purcederii Duhului Sfânt «și dela Fiul» (Filioque) și a purgatorului, pe care le-a sulevat. Despre cele trei din urmă Cucernicia Sa a afirmat, că s'ar găsi exprimate limpede în cărțile noastre liturgice și că noi, oridecâte-ori folosim aceste cărți, am fi făcând în mod public o mărturisire de credință catolică. Să le luăm pe rând și să vedem cum stau lucrurile mai de aproape.

I. Celibatul

În biserica unită se fac astăzi încercări de-a introduce celibatul. Am criticat aceste încercări. Părintele Popa crede, că critica a fost nedreaptă pentru că de o vreme încoace și biserica ortodoxă «admite» celibatul. Această părere este cum nu se poate mai greșită! Practica de astăzi a bisericii ortodoxe — care lasă alegerea între starea de căsătorie sau necăsătorie la voia liberă a celui ce vine la hirotonie — se află în cea mai desăvârșită armonie cu doctrina și cu practica canonică a bisericii primare în care întâlnim alături de preoții căsătoriți și pe preoții necăsătoriți. În cano-nul 26 apostolesc se zice următoarele: «Dintre ceice au intrat în cler **neînsurați**, vrând

să se însoare, îngăduim numai ceteților și cântăreților». (Vezi Dr. Nicodim Milaș: Canoanele bisericii ortodoxe, traduse de U. Kovincici și N. Popovici, Arad 1930, vol. I. p. II. pg. 224). Și în vechime erau prin urmare unii cari intrau în cler însoarați, iar alții **neînsurați**. Canonul decide pentru aceștia din urmă să nu mai poată contracta căsătoria după hirotonie — afară de cazul că sunt din treptele inferioare. Sinodul VI ecumenic repetă, înnoiește și interpretează în canonul 6 al său deciziunea din canonul apostolic citat mai sus și scoate la iveală de tot limpede libertatea candidatului, care-i singură dăătoare de ton la alegerea între cele două stări. «Dupăcum s'a zis în canoanele apostolești, că dintre ceice au intrat în cler **necăsătoriți** numai citeții și cântăreții se pot căsători; și noi păzind aceasta, dispunem ca de acum înainte nici ipodiatonul, nici diaconul, nici presviterul, după ce s'a hirotonit nici de cum nu are voie să intre în legătură de căsătorie... Dar dacă **ar voi** vreunul din ceice intră în cler să se împreune cu o femeie prin căsătorie legală, să facă aceasta înainte de hirotonia ipodiatonului, sau a diaconului, sau a presviterului» (o. c. partea II. pg. 321).

Dacă biserica ortodoxă are în sânul ei o seamă de preoți cari au renunțat de bună voie la taina căsătoriei, aceasta nu însemnează că ea ar avea, sau ar «**admite**» celibatul. Nu! Celibatul este o lege generală care oprește pe toți preoții să se căsătorească. Ori, biserica ortodoxă n'a adus,

n'a cunoscut și n'a practicat nicicând o asemenea lege. Preoții ei necăsătoriți au avut — înainte de hirotonie — toată libertatea să se decidă fie pentru căsătorie, fie pentru necăsătorie. Altfel stau lucrurile la catolici unde candidații la preoție sânt constrânși să accepte unica posibilitate care le este dată, aceea de a se hirotoni necăsătoriți.

Biserica ortodoxă rămânând credincioasă tradiției vechi și atitudinii părinților dela Niceea respinge celibatul și astăzi cu hotărâre. Se știe că la sinodul I. ecumenic a fost pusă la ordinea de zi introducerea celibatului — probabil la propunerea lui Osiu al Cordovei. Împotriva lui s'a ridicat cu toată tăria Pafnutie, venerabilul ascet și mărturisitor al bisericii egiptene. El a apărut cinstea căsătoriei, a cerut să nu se pună pe umerii preoților un jug greu (*μὴ βαρὺν ζυγὸν ἐπιθεῖναι*) pe care neputându-l purta toți, mai mult strică bisericii. Și tradiția veche a bisericii este aceasta ca cei cari sunt necăsătoriți să nu se mai căsătorească, iar cei cari sunt căsătoriți să nu se despărtească. Sinodul dând ascultare lui Pafnutie a lăsat lucrurile și pe mai departe la buna chibzuire a fieștecăruia în parte (*τῇ ἐκαστοῦ γνώμῃ τὸ πρᾶγμα ἔθετο*). Vezi mai pe larg Migne: Patrologiae cursus completus, series graeca, tomul 67 col. 101—104 și 925).

Câtă dreptate a avut în această chestiune Pafnutie cunosătorul nevoințelor celor de tot felul! Istoria a verificat mai târziu de nenumărate-ori afirmația, că nu toți pot purta jugul greu al vieții trăite în afară de căsătorie... Iubirea frățească mă împiedecă să dau la o parte vâlul care acopere viața morală a clerului celibatar și care mi-ar putea furniza din belșug dovezi dintre cele mai palpabile și mai elocvente pentru a arăta falșitatea punctului de vedere catolic.

Principiul călăuzitor al bisericii ortodoxe în această chestiune a fost și este să păzească neatinșă libertatea voinței celor ce vin la hirotonie. Amăsurat acestui principiu ea a primit și primește fără nici o rezervă pe toți ceice se hotărăsc pentru căsătorie, dar nu respinge nici pe aceia cari deslușind în ei glasul tainic al unei chemări mai înalte, se decid — din motive etice superioare — să trăiască o viață de necăsătorie. Aceasta este soluția fericită care, ținând seamă de toate realitățile vieții nu pune jugul greu și pe umerii acelor cari nu l-ar putea purta, și scutește preoțimea bisericii ortodoxe de păcatele preoțimii celibatate a bisericii romano-catolice.

Una este prin urmare, Părinte Popa, starea preoților ortodocși, cari nu se căsătoresc din voia lor liberă și cu totul tot

alta starea preoților catolici, cari nu se căsătoresc din cauza dispozițiilor unei legi prohibitive. La noi stăpânește libertatea alegerii, la catolici prohibiția legiferată.

II. Primatul lui Petru

Mai interesant este Părintele Popa când începe să vorbească de primatul lui Petru și de celelalte două chestiuni amintite la început. Citând cuvintele mele: «Între dogmă și cult există o legătură indisolubilă. Aceasta din urmă este expresiunea adevărată a celei dintâi. Cultul bisericii răsăritene este însăși dogmatica acestei biserici în forme concrete, este o mărturisire de credință făcută în forme văzute. Cine se atinge de acest cult... se atinge de neschimbabilele și netrecătorele comori dogmatice ale bisericii» — zice în continuare cu emfază: «Sunt de perfect acord, părinte diacoane! De aceea nici nu aflui necesar a cita mai departe, ci te iau frățeste de mână, să ne preumblăm puțin în frumoasa și curată grădină înflorită a cultului bisericii răsăritene... Să vedem ce găsim în această grădină». Citând apoi mai multe stihiri, dela slujba zilei de 16 Ianuarie și 29 Iunie, în cari Petru este numit «verhovnic», «mai marele apostolilor», «mai mare și mai întâi decât apostolii», «căpetenia apostolilor» — trage triumfător și cu o vădită bucurie încheierea: «Cunoaște și vezi, părinte diacoane, că Petru a fost pus de Domnul căpetenie, mai mare, temeiul al bisericii Sale și al Apostolilor Săi».

Nu mă îndoiesc că în clipa în care a scris Părintele Popa aceste rânduri, era de bună credință și socotea că a dovedit aievea chiar cu cărțile noastre liturgice primatul lui Petru. Fără a voi să-l jignesc, trebuie să fac însă dela început constatarea, că cunoștințele Cucerniciei Sale privitoare la cuprinsul cărților noastre liturgice sunt de tot superficiale. Altfel, n'ar fi putut afirma ceea ce a afirmat. Ești slab grădinar, Părinte Popa! Nu cunoști grădina în care ai voit să mă călăuzești. Ai spus că Petru a fost pus de Domnul căpetenie, mai mare, temeiul al bisericii, al apostolilor și că cuvintele verhovnic, corifeu, etc. arată această situație privilegiată a lui Petru. Dă-mi voie să te iau acum eu de mână și să te port puțin mai departe prin grădina duhovnicească a cărților noastre liturgice, ca să vedem cum stau lucrurile mai de aproape cu aceste numiri.

La slujba zilei de 29 Iunie cetim, că Petru și Pavel sunt **mai marii adunării prietenilor** Domnului (stihira II dela vec. mică); că Petru și Pavel sunt **„temelia apostolilor”** (stihira III a stihovnei dela vec. mică); că Petru și Pavel sunt

„mai marii apostolilor“ (τοὺς κορυφαίους πέτρων καὶ παύλων. Stihira II dela litie) și că Pavel este „pe scaunul apostolilor întâi șezător“ (πρωτόθρονος τῶν ἀποστόλων. Stihira IV dela litie). Svetilna aceleiași zile ne îndeamnă ca «pe mai marii apostolilor toți să-i laudăm (τῶν ἀποστόλων πάντες τὴν κορυφὴν ὑμνήσωμεν), pe dumnezeștii Petru și Pavel»; condacul cântă: «pe propoveditorii cei tari și de Dumnezeu vestitori, pe căpetenia ucenicilor (τὴν κορυφὴν τῶν μαθητῶν)... Doamne I-ai primit»; iar sedealna de după polileu zice: «Pe ceice s'au arătat căpetenii ucenicilor (κορυφαίους τῶν μαθητῶν)... pe Petru să-l laudăm și pe Pavel înțeleptul... După vrednicie s'au arătat și împreună-șezători pe scaunul harului (ἁξίως ἐδείχθησαν καὶ τῆς χάριτος σύνθρονοι). Autorul stihirei I dela vecernia zilei de 30 Iunie, întreabă: «Cu ce cununi de laudă vom încunună pe Petru și pe Pavel, pe mai marii propoveditorilor lui Dumnezeu?»

Cântarea bisericească zice într'alt loc despre Iacob al lui Zevedeu, că și el a fost numărat în ceata celor mai mari dintre apostoli. Aceasta în svetilna zilei de 30 Aprilie, ziua pomenirii lui: «Cuvântului celui ce s'a intrupat pentru milostivire, apostol ai fost Iacove, cu ceata celor mai mari arătându-te împreună numărat (ᾠφθης κορυφαίων συναριθμῖος). Stihira III dela vecernie și a II de după peasna VIII ne spun, că Iacob a fost pus Domn peste tot pământul (ἀρχὼν κατεστάθης ἐνδοξε... ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν); iar stihira II dela hvalite îl preamărește astfel: «Strălucirea Duhului s'a pogorât peste tine în chip de foc... și cu lumina cuvintelor tale celor prea înțelepte ai luminat lumea grăitoriule de taine, vârful apostolilor... Iacove».

Dacă cuvintele «căpetenie», «verhovnic», «corifeu», «mai marele apostolilor» din cărțile noastre liturgice vizează într'adevăr o întâietate, așa cum susține Părintele Popa, atunci — date fiind mărturisirile de mai sus — trebuie să se admită numai decât și aceea, că această întâietate nu-i revine exclusiv lui Petru, ci cel puțin la încă doi din apostolii Domnului, lui Pavel și lui Iacob, pentru că cuvintele respective sunt date nu numai lui Petru, ci și acestora.

În tabăra catolică se face adese-ori provocare și la alte numiri, care se dau lui Petru și despre care se zice că ar arăta pretinsa lui întâietate. Folosesc acest prilej pentru a face pomenire și de ele. Petru este numit «stâlpul bisericii» și «piatra credinței»... Dar nici aceste numiri nu-i revin exclusiv lui Petru. Cântarea bisericească numește

pe Clemente al Romei și Petru al Alexandriei turnuri neclătite și dumnezești, stâlpi tari și îndumnezeiți ai creștinătății (condacul zilei de 25 Noemvrie); pe Atanasie cel mare „temeiu neclătit al bisericii lui Hristos“ (Ianuarie 18, stihira II dela vecernie), „întărirea bisericii“ (Stihira V de după peasna VIII); pe Ioan Gură de Aur „stâlp și temeiu bisericii lui Hristos“ (Stihira VII de după peasna I a canonului zilei de 27 Ianuar), „întărirea bisericii“ (Stihira I dela vecernie); iar pe Vasile cel mare, Grigorie de Nazianz și Ciril al Alexandriei „stâlpul cel neclătit“ (Ianuarie 30, mărirea dela litie), „stâlp al bisericii“ (Ianuarie 30 Sedealna II dela utrenie), „stâlpul și întărirea bisericii“ (Iunie 9, Mărirea dela stihoavnă).

Numirea de «piatra credinței» a dat-o biserica și lui Petru al Alexandriei. «Bucură-te, o Petre, piatra credinței», ἡ πέτρα τῆς πίστεως (Condacul zilei de 25 Noemvrie).

Țin să amintesc în treacăt și aceea că cântările noastre liturgice interpretează toate textele biblice pe care își bazează catolicii primatul lui Petru, în sens contrar acestui primat. Așa se spune b. o. de tot limpede (În ziua de 29 Iunie la stihira II de după peasna III), că Mântuitorul n'a zidit biserica sa pe Petru, ci pe teologia lui. «Pe piatra teologiei tale a întărit Stăpânul, Hristos biserica neclătită» (ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς οἰκῆς θεολογίας ἐπῆξαιτο ὁ Δεσπότης Ἰησοῦς τὴν ἐκκλησίαν ἀκλόνητον). Quintesența teologiei lui Petru este credința în divinitatea Mântuitorului, credința mărturisită în numele apostolilor la Cesareia lui Filip. Prin urmare pe credința în această divinitate a întărit Domnul biserica sa.

Încântat de succesul argumentărilor sale privitoare la primatul lui Petru — argumentări de al căror caracter fictiv idee n'avea — Părintele Popa a trecut plin de însuflețire mai departe, ca să arate că acest primat ar fi trecut și la urmașii lui Petru, la episcopii Romei. În acest scop Cucernicia Sa a citat câteva stihiri dela slujba zilei de 2 Ianuarie, ziua pomenirii episcopului Silvestru al Romei, stihiri în care se spune, că el a adăpat tot pământul cu râurile dogmelor și că a împodobit, a întărit și mărit biserica cu dogme dumnezești.

Dacă Părintele Popa — în naivitatea sa — a crezut că prin expresiunile citate biserica ortodoxă ar fi recunoscând lui Silvestru primatul, atunci îl rog să mai vină puțin cu mine și să asculte, dela aceeași biserică, alte expresiuni cevași mai tari, date altor bărbați sfinți — expresiuni care judecate în lumina criteriilor

Cucerniciei Sale ne constrâng să recunoaștem acestora un primat nu numai egal, ci chiar mai mare decât al lui Silvestru. Consecvența pe care a cerut-o Părintele Popa dela mine, îl rog să o aplice dânsul personal și să se plece în fața concluziilor la care îl duce această consecvență.

Despre Iacob fratele Domnului cetim următoarele: «Lui Hristos începătorului păstorilor frate ai fost și următor (διάδοχος) scaunului (Mărirea stihoavnei dela vecernia din 23 Octomvrie), apoi auzim că el a legiferat și a așezat „legea vieții bisericii lui Hristos“ (τὸν νόμον τῆς ζωῆς τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ χριστοῦ τέθεικας... σὺ νομοθετῶν καὶ φθεγγόμενος. Vezi Mărirea dela peasna III a canonului). Atanasie cel Mare și Ciril al Alexandriei sunt prezentați laolaltă ca aceia cari „au îmbogățit și foarte au împodobit biserica cu credința“ (Troparul zilei de 18 Ianuarie). Despre Atanasie se mai zice, că i s'au incredințat „cărmele bisericii“ (Stihira VIII de după peasna IV), iar despre Ciril auzim că este „moștenitorul lui Dumnezeu“ (Mărirea dela stihoavna utreniei din 9 Iunie) și „mai marele scaunului bisericii celei dumnezești“ (Stihira I de după peasna IV a canonului). Ioan gură de Aur este numit „noianul dogmelor cel nedesertat... păharul cel cu totul de aur carele varsă din sine râuri de învățături curgătoare de miere și adapă făptura“ (Stihira I dela vecernia mare din 13 Nov. și stihira I dela vecernia zilei de 27 Ianuarie) și „steaua cea neapusă care cu razele învățăturilor luminează toată partea cea de sub soare“ (Stihira II dela vecernia zilei de 13 Nov.). Despre Grigorie Teologul ne spun cântările zilei de 25 Ianuarie, că este „mai marele păstorilor“ (Mărirea dela vecernia mică), „păstorul păstorilor“ (Mărirea stihoavnei dela vecernia mare), „arhipăstorul“ (Mărirea dela hvalite), «ierarhul cel prea înalt și marele învățător al bisericii lui Hristos» (Stihira III dela vecernia mică).

Mă opresc aici și întreb pe Părintele Popa: Cum se poate să mai existe și alți următori de drept ai scaunului lui Hristos — căci aceasta însemnează cuvântul διάδοχος luat în înțeles strict — afară de Petru? Cum se poate ca alții, în afară de Petru și urmașii lui, să legifereze și să așeze legea vieții bisericii? Cum să poate să fie incredințate și altora, afară de urmașii lui Petru, cărmele bisericii lui Hristos? Cum se poate să fie și alții afară de Petru mai marii scaunului bisericii lui Hristos? Și mai presus de toate cum se poate, Părinte Popa, ca să existe, alături de urmașii lui Petru, un

alt păstor al păstorilor și un alt învățător al bisericii? Aud???

Părinte Popa! Să sfârșim cu lămurirea acestor lucruri. Repet, dacă expresiunile pe care le-ai invocat în favorul primatului lui Petru ar avea într'adevăr sensul pe care li l-ai dat Cucernicia Ta, atunci ar trebui — dupăcum rezultă din cele expuse până acum — ca acest primat să fie dat numai decât și altora, căci și despre alții se vorbește exact în aceeași formă ca și despre Petru. Ori avem mai multe primatate, ori niciunul. Tertium non datur. Fiindcă prima posibilitate cade, rămâne numai a doua. Iar dacă Petru nu l-a avut, atunci este evident, că nici urmașii lui nu-l pot avea.

Toate expresiunile pe care le-am discutat nu sunt în fond altceva decât laude, pe care biserica le-a împletit cu bucurie și recunoștință în cinstea fiilor ei celor mai aleși. Acest lucru îl spune lapidar unul dintre cei mai mari ai bisericii unite, unul cu care vă laudați adese ori, Petru Maior. «Iar când vei auzi dând titluri Sf. Petru și laude care se văd a însemna lui Petru a fi dată mai mare putere decât celorlalți apostoli, zi că acestea sunt laude, iar nu dogmă» (cap. XIII din Procanonul lui Petru Maior publicat de C. Erbiceanu București, 1894, pg. 35).

(Sfârșitul urmează).

Diacon Nicolae I. Popoviciu.

Programul serbărilor „Oastei Domnului“

Ziua întâi, de Rusalii:

Ora 9: Liturgie arhierască în catedrala mitropolitană. Va predica I. P. S. Sa mitropolitul Nicolae.

După terminarea sfinte Liturghii, concentrarea tuturor ostașilor în curtea Academiei teologice, unde se vor da îndrumări cu privire la plecarea spre Rășinari.

Ora 3 p. m.: În Rășinari: Pelegrinajul ostașilor la mormântul Marelui Arhiepiscop și Mitropolit Andrei Șaguna.

Numărul mare al ostașilor va porni cu tramvaiul până în Dumbravă de unde 7 km. va merge pe jos. Un număr mai restrâns va porni cu autobusul. În comună, sutele de rășinari, vor aștepta la Casa culturală, de unde se va forma procesiunea până la mauzeleu. După slujirea unui parastas, coloanele de frați se vor întoarce în Casa culturală, unde va avea loc o adunare a Oastei.

Fr. Opreșan va vorbi acolo despre: Voluntariatul Oastei; vor mai fi și alte cuvântări și comunicări.

Ora 10—12: Adunare de rugăciune, în biserica cea mare din Rășinari; se vor face și scurte comunicări și cuvântări.

Pentru frații cari vor fi rămași în Sibiu, atât după masă cât și seara va fi program deosebit.

Ziua a doua, de Rusalii:

Ora 9: Sosirea ostașilor rămași spre găzduire în Rășinari și participarea tuturor la Sf. Liturghie.

În decursul Sf. Liturghii se vor face rugăciuni pentru tămăduirea din suferință a păr. Iosif.

Va predica părintele arhiman-drit I. Scriban.

Ora 11: In sala Thalia, Cuvântul I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae al Ardealului.

Al. Lascarov-Moldovanu: Metodele Oastei și ținutele ei.

Arhim. I. Scriban: Cuvântare.

Pr. A. Nanu: Anul Sfânt.

Pr. P. Chirica: Canonicitatea mișcării.

Pr. Gh. Secaș: 10 ani de Oaste.

Pr. V. Ouatu: Suflarea Duhului Sfânt în zilele noastre.

Cuvântul Oaspeților.

Alte cuvântări și comunicări.

Ora 3 p. m.: Adunarea de despărțire a fraților în curtea Academiei teologice, cu cântări și cuvântări.

*

Direcția C. F. R. a acordat reduceri tarifale tuturor congresiștilor cari vor călători în grup mai mare de 7 inși. Beneficiază de 20 la sută reducere o grupă de 8—25 congresiști; de 25 la sută până la 50 de congresiști; de 33 la sută până la 100 de congresiști și de 50 la sută dus și întors grupa ce numără peste 100 de călători.

Nr. 5217/953

Notificare oficială

Ătragem atențiunea oficiilor noastre parohiale asupra ordinului nostru circular Nr. 4373/929, prin care se dispune purtarea unui disc în Dumineca Rusaliilor, în favoarea societății pentru „Profilaxia tuberculozei”, și asupra ordinului nostru circular Nr. 8070/923, pentru purtarea unui disc în favoarea fondului de pensiuni, a doua zi de Rusalii.

Sumele incassate se vor trimite prin oficiile protopopești până la 25 Iunie a. c. oficiului nostru de cassă.

Sibiu, 26 Mai 1933.

Consiliul arhiepiscopesc.

Organizați Oastea Domnului

FOIȘOARA

Din cuvântarea

rostită la marea adunare poporală din Brașov, în contra revizionismului, de Dr. I. Blaga, protopop.

Iubiți și prețuiți frați, — Am venit aici, în această măreață adunare românească, să vă vorbesc, în numele bisericii ortodoxe române, purtat de simțul adevărului și dreptății, ca și de simțul demnității naționale, care fac temelia vieții superioare omenești, așa cum a așezat-o însuși Isus Hristos prin învățăturile sale sfinte, — care toate însă: adevăr, dreptate și demnitate națională, se găsesc azi atâtea de oameni fără Dumnezeu.

Noi, toți românii, prin lumina lui Hristos, în care am crezut și nădăjduit cu tăria sufletului nostru românesc, avântat și eroic, veșnic înflă-

Instalarea Episcopului Dr. Victor Glondys în Sibiu

Poporul săsesc și biserica sa au avut, în 29 Mai a. c., cu prilejul instalării noului episcop, o zi de îndreptățită și mare bucurie și, în același timp, și de o nouă afirmare a puterii lor de viață în statul căruia aparțin și în mijlocul poporului nostru românesc.

La festivitățile instalării episcopului Dr. Victor Glondys, al bisericii evanghelice de confesiune augsburgică în România, au fost de față: dl ministru al instrucției și cultelor D. Gusti și dl subsecretar de stat Mihai Șerban, reprezentând pe M. Sa Regele și guvernul țării; numeroși delegați ai autorităților eclesiastice și civile; trimișii străinătății, contele de Schulenburg și suita sa din partea Germaniei; van Rappard din partea Olandei și baronul de Alström din partea Suediei. Numărul credincioșilor sași, veniți la serbări, a fost cât se poate de impunător.

Pe la ora 9 se desfășură impunător cortegiul festiv. Sânt banderile călăreților, în număr de peste o mie, din toate satele împrejurimii, purtând în frunte tricolorul statului, urmat de culorile săsești și de o fanfară călăreață. În cupeul episcopal, decorat cu flori și tras de șase cai, au luat loc episcopul Dr. Glondys și soția sa. Cortegiul, aclamat de mulțimea privitorilor, a parcurs orașul dealungul străzilor împodobite, până la palatul episcopesc din Piața Ferdinand.

La ora 11 s'a început serviciul divin în biserica parohială din Piața Huet. Asistă notabilitățile invitate: dl ministru Gusti, cu dl subsecretar de stat M. Șerban și directorul general Caliani, delegații din străinătate amintiți, I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului, P. S. Sa Arhiereul vicar Vasile Stan, dl general V. Economu, comandant de corp, mai mulți înalți ofițeri, reprezentanți bisericești ș. a.

cărați de scânteia sădită de Dumnezeu în sufletul omenesc, cu toate puterile ei, ni-am creat și întărit o conștiință națională puternică și vie.

Cu această forță măreață a sufletului nostru, și cu ajutorul lui Dumnezeu, am ajuns, la împlinirea vremii, să înfăptuim cea mai înaltă virtute românească, realizarea idealului național român.

Am meritat acest dar dumnezeesc, căci noi românii am fost întemeetorii creștini ai Daciei, ai ținuturilor pe care trăim și azi, îndeplinind aici o operă de civilizație, prefăcând provincia aceasta în: «Dacia felix», «Dacia fericită», numire unică găsită în istoria popoarelor.

Eată, fraților, un drept sfânt istoric, care nu ni se poate nici odată contesta.

Sufletul mare românesc, după îndelungate silințe, lupte și jertfe eroice, a ajuns să întemeieze o țară

După celebrarea liturghiei, urcând amvonul, Episcopul Dr. Glondys rostește predica sa pornind din cuvântul biblic: «Isus Hristos ieri și astăzi același, și în veci» (Evr. 13, 8). Oratorul arată, că educația viitoare a unui popor are să fie așezată pe temelie creștină: la această temelie nu poate renunța nici un popor. Ne trebuie o mișcare de înnoire; însă, pentru acest scop nu avem alt conducător, decât pe Isus Hristos, și numai Lui ne închinăm.

După rugăciunea domnească și un imn bisericesc, s'a făcut apoi ceremonia întronării episcopului.

La ora 2½ oaspeții, cinci sute de persoane, s'au întrunit, în Casa societății, la masă festivă, deschisă prin rugăciune, zisă de Episcopul sărbătorit. La ora 3½ s'a început seria cuvântărilor.

Noul Episcop închină în sănătatea M. Sale Regelui, — cuvântul, ascultat în picioare, e acoperit de lungi aplauze și urmat de imnul regal.

Vicarul episcopesc Müller vorbește în cinstea guvernului, reprezentat prin dl ministru Gusti și subsecretarul de stat M. Șerban.

Mulțumește în numele Suveranului, cât și al guvernului, dl ministru D. Gusti, urând noului episcop o fecundă activitate și adresându-i cuvintele următoare:

„Luați în primire această sarcină grea în vremuri de încordare spirituală, în care viața socială a indivizilor și a neamurilor e zguduită de concepțiile cele mai contradictorii. Menirea bisericii e să preîntâmpine primejdiile ce se pot ivi astfel, ferind omenirea de urmările concepțiilor spirituale eronate. Marea misiune ce revine bisericii prezentului și conducătorilor lor, e să ducă într-o frățească colaborare lupta comună împotriva desdumnezeirii vieții și împotriva încercărilor de a răsturna rândue-lile sociale, prin păstrarea adevărurilor veșnice ale Evangheliilor, izvorul viu al omenirii, la care se găsește îmbărbătare în ceasurile de ispită, mângâiere în ceasurile

de desnădejde și, totdeauna, încredere, curaj și bucurie de viață. Guvernul țării știe că bisericile țării sânt stâlpi-sprrijinitori puternici ai statului, prin munca lor pentru credință, prin acțiunea lor socială și prin acțiunea lor educativă. Știe în deosebi că bisericile nu-și pot desfășura acțiunea lor binefăcătoare decât ajutate de autoritatea statului. Pentru aceasta guvernul nu-și precupește autoritatea, spre a le ajuta și apăra. Biserica evanghelică din România a fost în toate veacurile trecutului ei multiseclar unul din factorii culturali însemnați ai țării. Dacă această biserică rămâne fidelă și pe mai departe tradițiilor ei respectabile, continuând să semene învățătura Evangheliei în suflete și înrădăcinând, prin școlile ei și prin îndrumarea dată vieții de toate zilele, respectul față de Dumnezeu, supunerea față de tron și iubirea de țară, ea-și va împlini cu prisosință menirea și binecuvântarea Domnului va fi desigur cu ea”.

După aceasta, dl ministru înmânează serbătorului, din Inalta încredințare a M. Sale Regelui, Marea cruce a ordinului Coroanei României.

Episcopul Dr. Glondys mulțumește în expresiuni adânc simțite pentru înalta distincție acordată și, la propunerea sa, se trimite din mijlocul adunării o telegramă oficială Suveranului.

În seria vorbirilor, luând cuvântul I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului, spune în românește cam următoarele:

Biserica ortodoxă română ia parte din toată inima la bucuria bisericii evanghelice săsești, care și-a instalat astăzi în mod solemn pe noul său conducător. Între ambele biserici există, deasupra deosebirilor produse de evoluțiunea istorică a lor, multe puncte comune. Avem, înainte de toate, identificarea acestor biserici cu popoarele ce le păstoresc și cu aspirațiunile lor.

Orașul nostru a fost, ieri și astăzi, martorul unor două manifestațiuni foarte caracteristice în ce

românească, cu hotarele ei firești, un stat chemat să fie paza păcii, ordinii și progresului în acest colț al Europei. Când aici se pun toate silințele pentru desăvârșirea acelei opere conștinite de marii înțelepți ai lumii, iată duhurile negre ieșite din vremurile apuse, cari nu pot suferi razele binefăcătoare ale luminei, ale adevărului și dreptății; vin aceste duhuri, cu noui încercări, să strice opera măreață și binecuvântată de Dumnezeu.

Fraților, trebuie să reprezinti, o spunem aceasta în auzul tuturor, un suflet de veche și redusă valoare morală, nesimțitor pentru adevăr și dreptate, lipsit de puterea încreștinării, nerespectător al concepției vieții de azi, ca să te pretezi la idei și la fapte, de care mereu dau dovadă așa zii revizionști.

Biserica ortodoxă română, biserica neamului și a statului român, susținătoarea făclilor credinței și nă-

dejdei în sufletul românesc în lupta lui pentru biruința adevărului, suferind și ea, alături cu poporul, nedreptățile trecutului, se ridică azi, alături de toată suflarea românească, și, cu toată căldura și puterea sa duhovnicească, sprijinește mobilizarea întregii conștiințe românești și protestează cu energia, ce i-o dă puterea lui Dumnezeu, în contra tuturor încercărilor ce tind să primejduiască ordinea și pacea care s'au stabilit în Europa acum 15 ani...

Trăiască și înflorească România întregită, trăiască Majestatea Sa Regele nostru iubit, Carol al II-lea!

«Cu noi este Dumnezeu». «Înțelegeți neamări și vă plecați!»

Organizați Reuniuni de femei

privește raportul celor două biserici cu popoarele lor. În mijlocul adunări antirevizioniste de ieri, numărând multe mii de Români, eram și noi toți de astă dată **protestanți** [Iaritate] și — cu gândul la intangibilitatea granițelor țării, — am repetat cuvântul lui Luther al Dvoastră: **Hier stehe ich, ich kann nicht anders** [Aici stau; nu pot altfel]. Stând în fruntea acelei adunări, aveam sentimentul că îmi continui slujba dumnezească din catedrală binecuvântând drepturile și implorând binecuvântarea lui Dumnezeu asupra aspirațiilor naționale ale poporului meu.

Înălțătura zi de astăzi, a introducerii Episcopului Dvoastră, este dovadă nouă despre identificarea desăvârșită dintre biserică și dintre viața poporului săsesc, care vede în biserică sa ocrotitoare nu numai a credinței religioase, ci și a comorei sale naționale.

Două cărți ne sunt sfinte nouă: Biserica și sufletul poporului nostru, ambele de Dumnezeu inspirate și de sus dăruite.

Dar, temelia noastră comună străbate și mai adânc, și mai departe. Ne întâlnim unii cu ceilalți, când privirile ni le îndreptăm spre Domnul nostru Isus Hristos.

Sub acest raport diferitele confesiuni și culte din țară noastră se aseamănă cu niște călători cari au să urce un munte înalt, pornind din diferite părți. Până ce se găsesc la poalele lui, ele stau departe unele de altele, dar cu cât înaintează mai mult spre culme, cu atât mai mult se apropie unele de altele, iar când vor ajunge în vârful muntelui, se vor întâlni, și își vor putea întinde mâna frățește unii lângă alții. Cu cât mai mult ne vom apropia cu toții de idealul evangheliei, cu atât mai mult ne vom înfrăți gândurile și simțimentele.

Biserica ortodoxă română privește cu dragă inimă la propășirea celorlalte confesiuni din țara noastră.

Ea nici în trecut nu a fost condusă, nici odată, de spiritul prigonirii. Ear dacă dl decan Piringer amintește Ardealul ca țară a tole-

ranței, eu cred că trebui să ne ridicăm și mai sus și să înfăptuim din acest Ardeal o țară a dragoștei frățești [Aprobări puternice]. Pe terenul unei iubiri active și a creștinismului practic, ne vom găsi pururea alături.

Din toată inima urez Episcopului Glondys ani mulți de rodnică păstorie pentru binele bisericii și al poporului.

[Oratorul termină cu următoarele cuvinte în limba germană]:

În numele bisericii mele ortodoxe române din această țară, pre-

cum și în numele I. P. S. Sale Patriarhului Miron, ca și în numele meu, Vă rog, Preasfințite Domnule Episcop, să primiți cele mai bune urări pentru persoana Preasfinției Voastre, pentru biserică și poporul săsesc. [Lungi aplauze însoțesc cuvântul oratorului].

Șirul cuvântărilor, multe și în-suflete, s'a continuat și s'a terminat prin discursul de mulțumire, adresat de noul episcop, tuturor celor de față la această sărbătoare strălucită și demnă.

Probleme, fapte, comentarii

Problema culturii. — M. Sa Regele, în vizita Sa recentă din Bucovina, — unde ca principe al casei regale se închinase la căpătâiul marelui voevod dela mănăstirea Putna, — a rostit o cuvântare la universitatea cernăuțeană, dând luminoase îndemnuri la muncă și alcătuind un adevărat program de cultură.

Consecvent declarațiilor făcute la alte ocazii, — când Suveranul nostru spunea: «Ne trebuie o cultură națională biruitoare mai presus de biruința armelor», — în ziua în care universitatea din Cernăuți a promovat pe „Voevodul culturii noastre” doctor honoris causa, M. Sa a zis:

Pe Mine, personal, care Mi-am făcut din întărirea culturei patriei Melu o credință, distincția ce Mi-a fost conferită va fi veșnic un imbold la o mai stăruitoare muncă pentru cultură, acest factor fără de care un neam n'are dreptul la viață.

Pe zi ce trece scopul instituțiilor de învățământ superior începe a se modifica; eri, ele aveau, înainte de toate, menirea de a pregăti slujbașii treburilor obștești; azi, au înainte de toate datoria de a desăvârși ostașii purtători ai flămării gândirii românești și ai zi-

dirii adevăratei culturi naționale, dincolo de hotarele României întregite pe veșnicie.

Până acuma, am fost o țară mai mult de import intelectual; este timpul de a deveni una de export. Aceasta este de azi înainte menirea primordială a universităților noastre.

România trebuie, de acum înainte, să pășească pe un nou drum. Ea trebuie să-și afirme entitatea ei națională și intangibilitatea granițelor, prin alte mijloace decât numai pietrele de hotare și piepturile vitejilor săi ostași.

Să ridicăm deci cu toții, îndemnați de o nespusă dragoste de patrie, stindardul culturii românești și falnic susținut de brațele sdavene ale intelectualității noastre, să-l facem să fâlfâie mândru la locul ce-l merită.

Viața reală a unui popor nu se poate întemeia decât pe trecutul său, ori de unde ar izvorâ, acest trecut. Sigur că, nici inimile, nici urechile celor conștienți, nu trebuie să rămâie incuiate progresului real al umanității, ori din ce colț al lumii ar veni el. Dar, acest progres nu trebuie să fie în viața națională un import sau o pastişare de pură

formă, ci o adaptare reală la nevoile reale ale patriei.

Ear adresându-se către studenți, Regele a spus:

Pentru viitor voi veți fi acei ostași ai culturii românești, pe cari Eu, Regele Vostru, vreau să mă sprijin pentru întărirea și progresul iubitei noastre Români.

Să o știți aceasta, și când veți fi intrat în lupta reală a vieții să păstrați tinerețea și entuziasmul sufletească, căci ele sânt cele mai sigure îndemnuri la înfăptuirea marilor realizări.

Ovații prelungite au răspuns cuvintelor regale.

*

De ziua cărții și de ziua copilului. — În vremea curenților de materialisme, internaționalisme, masonisme și alte multe «isme», se mai ivesc și glasuri care îndrăznesc să rostească îndrumări contrare: spre o viață suflătoare superioară, luminată și îndreptată prin creștinism învățături.

Un astfel de glas cuminte și spus la vreme găsim în gazeta săptămânală de curând apărută, Cuvântul Femeilor. În numărul său din urmă, în legătură cu sărbătorirea zilei cărții, dna Claudia Millian, cunoscuta scriitoare, spune:

„Aș fi dorit însă din toată ardore a inimii mele convinse, ca odată cu sărbătoarea talentului scriitoricesc și pentru înălțarea cuvântului scris, cartea lui Dumnezeu să fie prezentă, așa cum El, omniprezent este! În bibliotecile lumilor, Biblia își deschide paginile înțelepte, scrise de degetul divin. O corespondență sufletească între El și om, o intimă și caldă convorbire ni-o acordă în orice clipă, când sufletul nostru e trist sau e gol. Adunând, în jurul acestui uriaș val de lumină și de viață, tot ceea ce s'a scris și s'a gândit în acord cu planul divin al lui Dumnezeu, deschizând porțile sufletului nostru ca să primească duhul îmblânzitor de pace și de iubire, însemnează că ne-am deșteptat cu un ceas mai de vreme din adâncă uitare a omenescului întârziat în noi... Biserica să-și lase ușile de-

O carte și o problemă

Gânduri pe marginea unei cărți

În zilele acestea a văzut lumina zilei o carte, — socotesc de mare actualitate, — în tipografia Arhidiecezană. Cartea intitulată: «*Tânărul, fie-ți zic, scoală-te*», cuprinde o serie de exortatii care le-a ținut «bunul profesor» *Dionisie Făgărășanu* († 1907), elevilor liceului «*Andrei Șaguna*» din Brașov.

Nu se poate ca un suflet tânăr citind acest rod sufletească, să nu și-l închipuie a avea pe bunul creștin și eminentul profesor D. Făgărășanu. Aceste meditații sânt icoana sufletului autorului lor, suflet de jertfă, căci acest rod al muncii lui nu l-a ținut în cadrele minutarului, nu din o datorie prevăzută de regulament, ci, peste acestea, din dragostea ce o avea față de odraslele tinere ce le vedea crescând sub ochii lui. Și, tot ce e în

afară de oficiu, e viață, e icoana sufletului, e creație într'un anumit senz.

În cele următoare nu ne vom opri asupra conținutului cărții, pentru că ea se adresează inimii, și scrisul nu poate înregistra toate vibrațiile în care pulsează inima, la citirea acestor fel de lecturi. Dar vrem să ne oprim asupra unui alt lucru. Și anume: să stăruim, în cadrele spațiului limitat, dacă nu și tinerimii de azi li sânt de folos cuvintele sfinte: «*Tânărul, fie-ți zic, scoală-te*», sau cum zice autorul, undeva: «*Tinere, când stai, ia seamă să nu cazi*». Dacă psihologia acestei tinerimi, care «*n'a avut copilărie*» și, în loc de cântece de leagăn, a auzit bubuitul tunurilor, nu reclamă tot atâta grijă și tot atâta jertfă în îndrumarea ei? Dacă n'are nevoie, fie pe băncile liceului, fie în universitate, de câte un duhovnic, care să-i țese durabil în suflet un astfel de catehism al purtării de tânăr creștin? Pentru

aceasta punem în fața celor tineri câteva întrebări, pe care, acum sânt câteva decenii, le punea scumpilor săi elevi autorul cărții de față. Pentru că profesorul Dionisie Făgărășanu — cartea așa îl arată, și celelalte volume îl vor arăta și mai deslușit — a fost dintre aceia cari știa, că o pace între războaie și după războaie, cere măcar tot atâta luptă pe teren sufletească mai ales, câtă cere, pe celalalt teren, războiul.

Exortatiile prezente voesc să arate tânărului, că impulsivitatea lui spre viață intensă trăită, că bucuriile legate de tinerețe, că entuziasmul tineresc nu sânt stingherite de cerințele religiei, dar că ele, fără o concordanță cu legea morală, nu sânt decât salturi zadarnice, lipsite de orice continuitate și distrugătoare ființei tinerești. De o astfel de mentalitate trebuie convinsă și tinerimea de astăzi, pentru a se putea declara, odată cu

majoratul juridic, ajunsă la maturitate morală, căci numai sub auspiciile și ajutorul harului se poate forma tăria caracterului. Și tinărul de azi are să ducă o luptă grea; are să «*îmblânzească doi șoimi*», care-i sânt ochii; are să «*păzească doi epuri*» care-i sânt picioarele; are să învingă «*un balaur*» care-i limba ce veșnic trebuie ținută în frâu, și să lupte cu «*un leu*», cu inima cea iute la mână.

În aceste frământări și desorientări tânărul are nevoie de o busolă, care să-l orienteze în haos, și despre această busolă — despre conștiința trează — tratează exhortația a douăsprezece. Câte prejudeicii nu stăpânesc și azi viața tinerească. De câte ori nu e tentat un tânăr să vadă greșit onoarea în «*mărire deșartă*», fără să știe că, «*cine își caută onoarea în haine... i-o mănâncă molii*».

Dar situația cea mai precară, în care se găsește un suflet tânăr astăzi

schise, ca la înțelepciunea altarului gândul să se scuture de durere și de neînțelegere! Sunați clopotele deșteptării sufletești în dimineața bunelor înfăptuiri!... Dați copiilor Cartea sfântă și învățați-i să înțeleagă înțelepciunea lui Dumnezeu! Chemați săracii să guste din fărîmăturile mesei voastre și vestiți harul spiritului împăciuitoare. Iertați și împăcați-vă cu voi și cu El! Uniți-vă mâinile cu dragoste și din ele îndindeți leagăn lui Dumnezeu».

În săptămâna închinată copilului, — viitorului, — o altă scriitoare, dna A. Voinescu, cu o rară pătrundere a problemelor religioase, talmăcește sentimentul de Evlavie în conștiința românească. Evlavie este o «moștenire legitimă, agonisită cinstit de strămoși». Să ne folosim mai mult de această moștenire, care se ofilește nu de cugetare, nici de știința creatoare, ci numai «din lipsa de adâncime în suflete».

Este mare păcat, ca atitudinea de evlavie să fie redusă în conștiința generației tinere. Evlavie nu se poate dăru ori cui: Ea e răspunsul adâncimilor posibile într'un suflet, ce se trezesc la chemarea pornită din culmile luminate ale altui suflet. Să nu uităm s'o deșteptăm în sufletul copiilor noștri, pentru ca să nu se ridice, mai târziu, împotriva noastră, cu învinuirea că le-am luat dreptul cel mai sfânt: Credința în mai bine! —

Acestea sânt cuvintele înțelepte ale femeilor în slujba culturii și moralei creștine.

Licențiatele în teologie nu pot ocupa posturi de profesore de religie în școalele secundare. Împotriva acestei măsuri, luate de Sf. Sinod, cele 5 licențiate ale facultății teologice au înaintat un memoriu către ministerul instrucțiunii; ear ministerul li-a răspuns să se adreseze Sfântului Sinod, care singur poate dispune legal în această chestiune, — și care va da, negreșit, o soluționare echitabilă cererii femeilor licențiate în teologie.

*

e asistarea lui la aspectele acestei polichrome societăți. Câți dintre tinerii de azi nu se lasă duși de valvârtejul acestei lumi și dezolați li se pare că toate piedicile din calea vieții sânt pietri de moară în fața cărora trebuie să capituleze? De câte ori condițiile externe, materiale, nu sânt în stare să taie tot avântul de care e capabil un suflet tânăr! În momente de acestea, o exortatie, ca cea de a noua, unde e vorba despre «faloasele tineretelor petrecute în sărăcie», poate să însenineze sufletul tânărului. Să-i arăți bucuriile vieții în necazuri, în sărăcie, să-i explice cum ele, privite sub unghiul valorilor veșnice, sânt izvor de virtuți și de întărire sufletească. Aici Evanghelia are exemple, câte nu are o altă carte pe lume. În aceste momente să simtă sufletul tânărului, că, dacă n'a avut noroc de o hrană pământească așa de abundentă, are posibilitatea unei hrăniri sufletești, de

FRĂȚIA ORTODOXA ROMÂNĂ — SECȚIA SIBIU

CONVOCARE

Credincioșii Bisericii ortodoxe române din Arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu sânt invitați să participe la adunarea de constituire a «Frăției Ortodoxe Române» secția Sibiu, care va avea loc **Duminecă 18 Iunie 1933** cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Ora 9'30: Participarea la Sfânta Liturghie și la deschiderea Adunării Eparhiale în Catedrala Mitropolitană.
2. Ora 15: (sala «Thalia») Deschiderea adunării de constituire a FOR-ului.
Alegerea biroului.
Cuvântul Înalt Prea Sfințitului Mitropolit Nicolae.
Cuvântul soc. Femeilor ortodoxe (eventual alte cuvântări).
Cetirea statutelor Frăției.
Alegerea organelor secției eparhiale (consiliu, comitet de direcție, comitet de cenzori).
Raport despre membrii înscriși.
Inchiderea adunării de constituire a FOR-ului Sibiu.
3. Ora 20'30: Concert religios dat de corul Mitropolitan sub conducerea părintelui prof. Timotei Popovici, în Catedrala Mitropolitană. În cadrul concertului va fi o conferință religioasă.

* * *

În ziua adunării va avea loc în hollul sălii „Thalia” o expoziție de cărți religioase, la care cărțile se vor vinde cu un rabat de 20%.

Credincioșii își vor anunța participarea, Consiliului arhiepiscopesc, cel puțin cu 5 zile înainte de ziua adunării pentru a li se putea reținea locuri la sedința de deschidere și la concert.

Participanții vor anunța dacă vor să li se rețină cameră.

La gara Sibiu participanții vor fi așteptați de o comisie care le va da toate lămuririle necesare în legătură cu programul amănunțit al adunării Frăției Ortodoxe Române.

Sibiu, la 23 Mai 1933.

Comitetul pregătitor.

Un semicentenar. — Marele cotidian de sub direcția dlui Stelian Popescu, Universul, își sărbătorește Duminecă, în 4 Iunie, o jumătate de veac de existență.

Ziarul care stă în serviciul neamului românesc, apărându-i neclintit naționalitatea și credința religioasă, și-a început activitatea, înainte cu 50 de ani, ca o prea smerită gazetă, scrisă atunci mai mult pentru periferiile capitalei.

Ear astăzi?

Intr'un palat admirat de toți străinii cari trec pe la București, se tipărește în câteva sute de mii de exemplare și în condiții cu totul superioare, ca cel mai răspândit organ de publicitate românesc, citit în întreg cuprinsul țării noastre.

Urăm marelui și valorosului confrate dela București, și să fie mai departe mândria presei din țara întreagă, dând mereu mulțimii cetitorilor săi hrana sufletească necesară.
La mulți ani!

dorul căreia să se aprindă. Și în câte alte ipostaze nu se află sufletul tinărului, în câte îndoeli nu cade, câte deziluzii nu-l copleșesc, la câte răscruci nu se află, câte mărturisiri nu face un tinăr mai marilor săi, în toate aceștia nici nu se poate un balzam mai alinător, ca o exortatie în care să vorbești inimii celei mai înfocate.

Epoca de jertfă, care să reclame viață interioară intensă, cum o fost cea a profesorului Dionisie Făgărășanu, nu s'a sfârșit. Ea a fost doar întreruptă prin o furtună, ca apoi să necesiteze o și mai vie atenție față de sufletele tinerilor. Acest fel de muncă, exortațiile, nu vor îngreua deloc programul școlar, ele sânt doar o corelație a exercițiilor fizice. Pentru că numai împreună făcute vor da omul armonie. Sufletul tinărului nu e numai un vas care trebuie umplut, ci el e o cameră ce trebuie încălzită, și cel mai bun mijloc de încălzire a inimilor sânt

exortațiile, meditațiile. În această misiune s'a făcut vrednic profesorul Dionisie Făgărășanu și e premergător ce trebuie urmat. Aceasta e problema ce am voit să o înodăm de apariția cărții prezente.

Vasile Coman.

Adunare și expoziție. În comuna Nocrich județul Sibiu, se va ține Luni, în 5 Iunie a. c., adunarea generală a despărțământului plasei Nocrich al Asoțiațiunii culturale, la care cu dragoste sânt invitați să participe membrii despărțământului și toți iubitorii de cultură și progres. Cu această ocazie se vor acorda premii în bani și diplome: Corarilor, cântăreților celor mai buni, precum și la 3 inși din fiecare sat cari au cetit cele mai multe cărți din bibliotecă. Se organizează, în aceeași comună, pentru aceeași zi, o expoziție de stupi, galițe și vite de prăsilă, expuse de locuitorii români ai satelor din plasa Nocrich, dându-li-se astfel prilej de a fi distinși cu premii și diplome.

INFORMAȚIUNI

Știri personale. Pentru a lua parte la serbările de instalare ale episcopului luteran, au sosit în Sibiu în 29 Mai la ora 7 dimineața, D-nul Ministru al Instrucțiunii Publice și al Cultelor Dimitrie Gusti, D-nul Subsecretar de stat Mihai Șerban, și D-nul director general al învățământului, Caliani.

În onoarea distinșilor oaspeți I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae, a oferit Luni seara o masă, la care au luat parte pelângă susnumiții domni, D-nul General Economu Comandantul Corpului VII Armată, P. S. Sa vicarul Vasile, D-nul Prefect Dr. C. Ștefan, Dl vice-președinte al „Aștrei” Dr. G. Preda, Inspectorii școl. P. Petrescu și C. Stan și D-nii directori Dr. I. Bunea, N. Colan și I. Sandu.

În aceeași seară, la ora 11'20, D-nii miniștrii au părăsit orașul nostru, întorcându-se la București.

Premiași. Prea Cucernicia Sa, pâr. prot. consilier episcopesc în Cluj, Dr. Sebastian Stanca, a obținut dela Academia Română premiul de 7000 lei pentru lucrarea sa în manuscris: „Monografia geografico-istorică a comunei Petroșani din Valea Jiului, județul Hunedoara”. Raportor a fost dl Al. Lapedatu. — Marele premiu „Năsturel” de 12.000 lei este decernat dlui Sabin Drăgoi pentru scrierea sa: „303 colinde cu text și melodie, culese și notate”. Raportor a fost noul academician maestrul Gh. Enescu.

† **Ana Gan născ. Petean**, soția venerabilului protopop stravrofor din Baia de Arieș, Vasile Gan, a vechiului și osârdiosului nostru colaborator, — a răposat după grele suferințe, în 25 Mai 1933, împărțită cu Sf. Taine ale muribunzilor, în etate de 63 ani și după o fericită căsnicie de 45 ani, ca vrednică gospodină și model de matronă. A fost înmormântată în 28 Mai ora 2 d. m. în cavoul familiar din Baia de Arieș.

Exprimăm îndureratului soț și familiei sale sincerele noastre păreri de rău, și rugăm pe Cel Atotputernic să așeze sufletul răposatei în locașul aleșilor Săi!

S'a stâns, zilele acestea, în Sibiu unul dintre puținii luptători rămași în viață și grupați în jurul vechii Tribune de altă dată: modestul scriitor, Gheorghe Moldovan, fost contabil al Institutului tipografic și redactor responsabil al „Foii Poporului”, pentru care a suferit, ca și ceilalți redactori ai publicațiilor acestui institut, temnița vremurilor de atunci. După război a publicat o interesantă broșură, în 1919, în tipografia „Libertatea” din Orăștie, și a zugrăvit în vii culori viața internaților smulși dela vetrele lor de slujbașii unguri și duși în pământuri străine, de unde cei mai mulți, dacă au scăpat cu viața, s'au înapoiat acasă, după ani de

suferință, cu sănătatea zdruncinată. A fost bun creștin și muncitor harnic și cinstit Gheorghe Moldovanu. Odihnească în pace!

ȘTIRI LOCALE

Reuniunea română de muzică „Gh. Dima” va da Sâmbătă, în 3 Iunie 1933, ora 9 seara, în sala dela Unicum, un concert de cântece populare românești. Dirig. dl prof. I. Delu. Bilete la Librăria „Foaia Poporului” și seara la cassă.

Mulțumită. Dl Dumitru Sârbu, exploatator de păduri, a dăruit Lei 200 Legatului George Poponea pentru ajutorarea ucenicilor dela meserii, administrat de Reuniunea meseriașilor români din Sibiu. — Pentru prinos mulțumește:

Comitetul.

Nr. 4315/1933.

Comunicări

Se aduce la cunoștință că erezii după Pr. Avram Glava din Dealul mare, decedat la 14 Martie 1933, în baza § 5 din regulamentul fondului de ajutoare preoțesc, au primit dela Cassa arhidiecezană, în numerar fără nici o reținere ajutorul preoțesc de Lei 30.000.—

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 5187/1933.

Se aduce la cunoștință că, erezii după Pr. Ioan Stan din Socet, decedat la 12 Mai 1933, în baza § 5 din regulamentul fondului de ajutoare preoțesc au primit dela Cassa arhidiecezană în numerar, fără nici o reținere, ajutorul preoțesc de 30.000.—

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 4785/933 Școl.

Concurs

La școala normală ortodoxă „Andrei Șaguna” din Sibiu, secția de băieți, sânt vacante, cu începutul anului școlar 1933/34, următoarele catedre:

1. Catedra Nr. 4 Limba franceză,
2. Catedra Nr. 5 Științele pedagogice,
3. Catedra Nr. 7 Științele agricole,
4. Catedra Nr. 18 Violina, cu cântarea bisericească.

Deritorii de a ocupa vreuna dintre aceste catedre vor înainta cerere, împreună cu actele personale și de studii, până cel mult la 15 Iulie c. Consiliului Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu, în Sibiu.

Sibiu, din ședința secției culturale a Consiliului arhiepiscopesc dela 23 Mai 1933.

Consiliul arhiepiscopesc.

Citiți și răspândiți ziarul

Telegraful Român

Nr. 4961/933 Școl.

Concurs

La liceul ortodox român „Avram Iancu” din Brad sânt vacante cu începutul anului școlar 1933/34 următoarele catedre:

1. Catedra Nr. 2. Româna-Latina,
2. „ „ 3. Româna-Filosofia,
3. „ „ 5. Limba franceză,
4. „ „ 6. Limba germană,
5. „ „ 8. Geografia Drept,
6. „ „ 9. Matematica,
7. „ „ 11. Științele naturale,
8. „ „ 13. Desemn-Caligr.,
9. „ „ 14. Educația fizică.

Deritorii de a ocupa vreuna dintre aceste catedre vor înainta cerere, împreună cu actele personale și de studii, până cel mult la 15 Iulie 1933 Consiliului Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu, în Sibiu.

Sibiu, din ședința secției culturale din 23 Mai 1933.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 4861/933 Școl.

Concurs

La liceul ortodox român „Andrei Șaguna” din Brașov sânt vacante cu începutul anului școlar 1933/34 următoarele catedre:

1. Catedra Nr. 1. Religia
2. „ „ 2. Rom.-Latina
3. „ „ 3. Limba franceză.

Deritorii de a ocupa vreuna dintre aceste catedre vor înainta cerere, împreună cu actele personale și de studii, până cel mult la 15 Iulie 1933 Consiliului Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu, în Sibiu.

Sibiu, din ședința secției culturale dela 23 Mai 1933.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 4979 Epltr.

Concurs

Pentru executarea lucrărilor de reparare a podelelor dela Casele Mănăstirii Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus se publică concurs cu termen de 5 zile. Ofertele se vor înainta până la 6 Iunie a. c. Consiliului arhiepiscopesc ort. rom. Sibiu, de unde se pot lua informațiile necesare.

Consiliul arhiepiscopesc.

N. 3148 Bis.

(28) 1—3

Concurs

Fiind vacantă catedra de studii biblic al Vechiului Testament (Introducere, Exegeză, Arheologie și L. Ebraică), de profesor la Academia teologică „Andreiană” din Sibiu, conform Art. 11 al. 5 din Regulament, pentru ocuparea ei se publică concurs cu termen de 15 zile, dela prima publicare în ziarul „Telegraful Român”.

Cererile de concurs se vor înainta Consiliului Arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu, însoțite de următoarele documente:

1. Extras de naștere.
2. Diploma de bacalaureat.
3. Licența și Doctoratul în Sf. Teologie luate la o Facultate Teologică ortodoxă.
4. Lucrări tipărite.
5. Alte eventuale certificate de serviciu și documente recomandatoare.

Sibiu, din ședința bisericească a Consiliului Arhiepiscopesc, ținută la 23 Mai 1933.

Consiliul Arhiepiscopesc.

Cărți acum apărute:

Schitul cu ploi

de
Al. Lascarov-Moldovanu
Prețul Lei 60.—, plus porto Lei 10.—

Catolicismul de după război

de
Dr. Dumitru Stăniloae
profesor la Academia teologică „Andreiană”
Prețul Lei 50.—, plus porto Lei 10.—

Tânărul, Ție-ți zic, scoală-te!

Indemnuri creștinești către tineretul de azi
Vol. I
de

Dionisie Făgărășanu

Prețul Lei 60.—, plus porto Lei 10.—

Se pot procura dela Librăria Arhidiecezană Sibiu, trimițându se prețul și speșele de poștă, prin mandat poștal.

A apărut

în «Biblioteca bunului păstor» Nr. 17
scrierea

„La picioarele Mântuitorului”

Scurte meditații pentru preoți, prelucrate după A. Huonder, din limba germană

de

Ioan Moșoiu

profesor la liceul ortodox român „Andrei Șaguna” din Brașov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană. Pagini 205. Prețul Lei: 80. În zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă și prețioasă, tuturor preoților din arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi citit această carte. Ea este de recomandat și oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

A APĂRUT

BISERICA IMPOTRIVA CONCORDATULUI

Declarațiunea Episcopatului ortodox român prezentată la discuția pentru ratificarea Concordatului, în ședința dela 23 Mai 1929, a senatului român

de

Dr. NICOLAE BĂLAN

Arhiepiscop și Mitropolit

Prețul Lei 30.— + spese Lei 5.—. Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, trimițând prețul prin mandat poștal.

A APĂRUT

Cântările Liturghiei Sfântului Ioan Gură de aur

pentru 3 voci egale

compuse de

Timotei Popovici

ediția V

Prețul 80 lei leg., plus spese de poștă 20 lei.

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebuințat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțesti din Ardeal, este

Telegraful Român

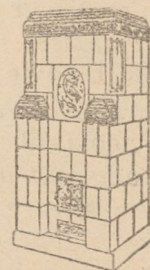
Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

MEDIC PRIMAR

Dr. Ilie Iancu

consultă și prescrie băi dela 5 Iunie la «Băile Ocna Sibiului» zilnic dela 9—12 și 4—6 în Hotelul Statului Camera Nr. 8.

Sobe de teracotă

execută prompt și conștient, cu prețuri moderate, din material de prima calitate, colorile după ales

A. ROMAN

măstru sobar

SIBIU

Piața Prințul Carol 24

AVIZ! Aduc la cunoștință On. Public din oraș și împrejurime, că mi-am mutat depozitul de sobe din str. Regina Maria 11 în

Piața Prințul Carol 24

Rog binevoitorul sprijin! (13) 1—10

ANUNȚ

Tuturor oficiilor protopopești și parohiale din arhiepiscopie

Având în vedere dispozițiile testamentare ale fericitului mitropolit Șaguna precum și regulamentele pentru administrarea Librăriei și Tipografiei arhidiecezane, atragem atențiunea oficiilor parohiale și protopopești ca toate rechizitele, utensiliile de cancelarie, imprimate și tipărituri oficiale precum și obiecte rituale și cărți bisericești să se procure dela Tipografia și Librăria arhidiecezană.

Aceste așezăminte au fost îndrumate să execute prompt orice comande făcute de către oficiile parohiale și protopopești.

Consiliul arhiepiscopesc

A APĂRUT

Cântările bisericești

după melodiile celor opt glasuri ale sfintei biserici ort. române, culese și aranjate de

Dimitrie Cunțan

fost profesor la seminarul „Andreian”

Ediția a III-a

îngrijită de

Timotei Popovici

preot, profesor de muzică la școala normală A. Șaguna

Prețul 120 lei frumos legată. Porto poștal 20 lei

Mersul trenurilor

— Gara Sibiu —

	Pleacă spre:	Sosește dela:
Alba-Iulia	5 ⁰⁰ , 12 ²⁰ , 15 ⁰⁰	8 ³⁰ , 17 ²⁰ , 22 ⁵⁰
Brașov, Făgăraș	5 ³⁰ , 12 ⁵⁰ , 19 ³⁰	11 ⁴⁰ , 19 ¹⁰ , 7 ⁵⁰
Cisnădie	6 ¹⁰ , 13 ⁴⁰ , 19 ⁵¹	7 ²⁰ , 14 ⁵⁰ , 21 ⁰⁰
Copșa-mică	3 ⁰⁰ , 9 ⁵⁰ , 13 ⁵¹ , 16 ⁴⁴ , 23 ³⁰	4 ²⁰ , 7 ²⁷ , 14 ¹⁵ , 19 ⁰⁴ , 0 ⁰⁴
Ocna-Băi	8 ⁰⁰ , 11 ¹⁰ , 19 ³⁰	9 ⁰⁰ , 12 ¹⁰ , 20 ³⁰
Peatra-Olt, Buc.	9 ⁰⁰ , 15 ⁰⁰ (ac.), 17 ³⁰ , 20 ⁰⁰ (ac.)	16 ³⁰ (ac.), 22 ⁴⁵ , 9 ⁵⁰ (ac.), 12 ⁰⁷
Sighișoara Agn.	5 ³⁰ , 17 ⁴⁰	16 ⁵⁰ , 8 ⁰⁰
Vurpăr	17 ⁴⁰	8 ⁰⁰